

De laaange skyggers løb

Forfatter Niels Lyhne, Herlufsholm OK
Udgivelse Herlufsholm OK's klubblad august 2002.

Klokken er 24 natten mellem fredag og lørdag. Solen står lavt over havet og giver isbjergene et rødt skær. Tæt ved os på toppen af bakken står silhuetten af en varde i modlyset. Jeg er sammen med et halvt hundrede forventningsfulde o-løbere af forskellige nationaliteter.

Vi venter på starten til årets store oplevelse - Arctic Midnight Orienteering. Foran os ligger det nøgne fjelds udfordringer med distancer på 20, 15 eller 7 km. Natløb uden natlampe. Fem timer senere er den sidste løber i mål, og efter yderligere 2 timer kan arrangørerne gå hjem og få lidt søvn. Det er nu ikke meget man får sovet, for som de siger, man kan jo sove om vinteren, når det er mørkt.

Isfjeldene

Stedet er Ilulissat (Jakobshavn er det danske navn) på Grønlands vestkyst i Diskobugten. Det er nu tredje gang, at Grønlands eneste o-klub – Ilulissat Orienteering Greenland (IOG) – arrangerer et stævne med fine både teknisk og fysisk krævende løb i en enestående smuk natur. Det fik vi en prøve på allerede samme dag, som vi ankom. Klokken 20 cirka gik den første start til et intraløb på 6 km med 14 poster. De første 6 i byen, som man så fik et lille indtryk af. Det lyder let, men det var nu ikke helt som et byløb i Danmark.

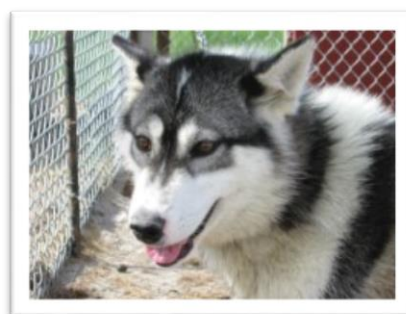
Postplaceringerne var fx lille mose, slugt og klippevæg. Fra byen gik banen ud i fjeldet, hvor der var flere slugter, men også en post ved en eskimograv. Det er blot en samling sten, som er lagt omkring og over den døde (se billedet). Men det var nu ikke døde eskimoer, som optog mine tanker på det tidspunkt. Næ, der var en anden grund til at løbet gik i stå et øjeblik, da jeg kom op højden og fik fuld udsigt over isfjorden. Enorme isbjerge så langt øjet rækker. Det er overvældende smukt. Fjorden er 45 km lang og tæt pakket med disse gigantiske bjerge af indlandis, som stammer Jakobshavn Isbræ i bunden af fjorden. Bræen er meget produktiv, den bevæger sig op 27 m i døgnet. Det giver noget i retning af 20 mill. tons isfjelde per døgn eller hvad der svarer New Yorks vandforsyning i et helt år. Fjorden er over en kilometer dyb, men ved munden er der en undersøisk vold i 200-300 meters dybde. Her strander isfjeldene, indtil springflod og presset bagfra slipper dem løs til åbent hav.

Bomme hundene?

En specialsignatur som snød mange af de tilrejsende løbere var den røde skravering, som dækkede ret store arealer i byens udkant. I disse områder er slædehundene parkeret for sommeren. Der siges at være ca. 6000. Vi var blevet advaret mod at krydse hundeterritorierne, men det var ikke alle som fik set den røde skravering, da de planlagde deres vejvalg. De bommede hundene.

Ikke alle hunde var i bur som ham her. Han kunne klappes.

Fønen

Dagen efter introløbet var der uofficielle grønlandske mesterskaber i den sværeste del af terrænet. Løbet var stærkt præget af fönvinden – en varm kraftig blæst, som hurtigt bragte temperaturen over 20 °C. I det åbne landskab var der ikke meget læ at hente, og vinden rev og flåede i den ikke-svejste plasticpose, som var det en spiller. Fønen er meget tør, så al sved fordamper med det samme. Folk kom i mål med hvide saltskorper i ansigtet, og jeg som normalt kan vride løbetøjet kunne skifte og pakke helt tørt tøj i rygsækken.

Vejret

Vi var heldige med vejret, som faktisk var bedre end i Syddanmark i den periode. De fleste dage skinnede solen, og fjeld og hav og is viste sig fra sin smukkeste side. Der var dog også et par dage, hvor temperaturen ikke nåede over 10 °C. Men er det noget at snakke om i et land, hvor man kravler op i sin kummefryser for at få varmen, når det er rigtigt dejligt koldt.

Arctic Midnight Orienteering

Den lange distance blev vundet suverænt af Chris Terkelsen, som kun brugte 2.15 på de 20 km. Han var mere end et kvarter foran nr. 2. Jeg selv havde valgt at stille op på den korte distance for ikke at løbe nogen risiko kort før Rogaining i Tjekkiet. Det viste sig at være en fornuftig disposition, fordi det var faktisk hårdt for knæene med pigsko på det nøgne fjeld.

God orientering

Kan man opleve god orientering selv om de få træer der findes højst er 7 cm høje? Ja, ingen tvivl om det. Man kan se langt, men kurvebilledet er så detaljeret og finurligt, at det ikke nytter bare at hænge på derud af.

Hele kortet er stort nok til at bære 3 løb. Ja måske mere. Faktisk var jeg ude at finde faste poster i området nord for byen den sidste dag inden afrejsen.

Afslutningsfesten

Fællesspisning med alt hvad Grønland formår af arktisk mad. En stor buffet med røget isbjørn, hval, hummer og diverse fugle og fisk. Indimellem spisningen var der de obligatoriske taler. Deriblandt en jysk invitation til et antal grønlandske ungdomsløbere. Man ville sørge for ophold og startafgifter til næste års påskeløb. Det fik provokeret Peo til for egen regning og risiko at invitere to løbere til O-ringen. I begge tilfælde skulle de dog selv finde finansiering af rejsen. Men det skulle ikke være helt umuligt. Der er offentlige midler, som kan søges. Talerne blev nu afbrudt af åndemaneren, som opførte en meget morsom trommedans.

Ved middagen sad jeg ved siden af stævnelederen Olav Odgaard, IOG og Odense OK. Det er også ham der har startet klubben op og frem for alt rekognosceret og tegnet det meste af kortet. Jeg lovede ham at reklamere for Arctic Midnight Orienteering, som antagelig også arrangeres næste år. Det være hermed gjort. Som det forhåbentlig fremgår af refeat og billeder, så er det værd at rejse efter.

Astrid og Ole byder velkommen

Niels Lyhne